

بررسی رابطه خودکارآمدی و هوش هیجانی با انگیزه پیشرفت در دانشجویان

محمدرضا میری^۱، غلامرضا دری^۲

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: با توجه به اهمیت و نقش نیروهای کارآمد و توانمند در کشور و رسالت مهم دانشگاه در پرورش استعدادهای دانشجویان و نظر به این که در ایجاد انگیزه پیشرفت عوامل درون داد شامل هوش هیجانی و خودکارآمدی نقش به سزایی دارند لذا مطالعه حاضر با هدف بررسی رابطه خودکارآمدی و هوش هیجانی (Emotional Intelligence) با انگیزه پیشرفت در دانشجویان پیام نور انجام گرفت.

روش ها: در این مطالعه توصیفی-تحلیلی از نوع همبستگی، ۳۴۱ نفر از دانشجویان دانشگاه پیام نور بیرجند که به روش نمونه گیری طبقه ای تصادفی انتخاب شدند، مورد بررسی قرار گرفتند. ابزار پژوهش شامل سه پرسش نامه هوش هیجانی شرینگ، خودکارآمدی عمومی شرر و انگیزه پیشرفت تحصیلی هرمنس بود. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS 15 و آزمون های آماری T مستقل، آنالیز واریانس یک طرفه، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندمتغیره در سطح ۰/۰۵ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: از میان دانشجویان مورد مطالعه ۱۷۴ نفر (۵۱٪) مذکر و ۲۶۲ نفر (۷۶/۷٪) مجرد بودند. نتایج ضریب همبستگی پیرسون نشان داد رابطه مثبت و معنی داری بین خودکارآمدی و نیز مؤلفه های خودآگاهی و مهارت اجتماعی با انگیزه پیشرفت تحصیلی وجود دارد. میانگین نمره انگیزه پیشرفت تحصیلی در دانشجویان مؤنث نسبت به مذکر و میانگین نمره خودکارآمدی در دانشجویان مذکر نسبت به مؤنث بیشتر است؛ ولی از نظر هوش هیجانی در دو گروه تفاوتی مشاهده نشد. همچنین در هیچ کدام از متغیرهای مذکور در رده های مختلف سنی و نیز رشته های مختلف تحصیلی تفاوتی به دست نیامد.

نتیجه گیری: نظر به این که همبستگی مثبت و معنی داری بین خودکارآمدی، خودآگاهی و مهارت اجتماعی با انگیزه ی پیشرفت تحصیلی دانشجویان مشاهده گردید لذا پیشنهاد می شود که با افزایش خودکارآمدی و هوش هیجانی از طریق اعمال روش های مناسب و غنی کردن محیط پرورشی، انگیزه ی پیشرفت تحصیلی دانش جویان را ارتقا دهیم.

واژه های کلیدی: خودکارآمدی، هوش هیجانی، انگیزه پیشرفت، دانشجویان

ارجاع: میری محمدرضا، دری غلامرضا. بررسی رابطه خودکارآمدی و هوش هیجانی با انگیزه پیشرفت در دانشجویان. مجله

تحقیقات نظام سلامت ۱۳۹۴؛ ۱۱(۲): ۲۵۸-۲۶۶

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۸/۰۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۱۲/۰۵

۱. کارشناس ارشد روان شناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران (نویسنده مسؤول)

Email: gholamrezadorry@yahoo.com

۲. استادیار، گروه بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، بیرجند، ایران

مقدمه

پیشرفت تحصیلی به توانایی آموخته شده یا اکتسابی فرد در موضوعات آموزشی اطلاق می شود. مسأله موفقیت در امر

تحصیل از مهم ترین دغدغه های هر نظام آموزشی است. موفقیت و پیشرفت تحصیلی در هر جامعه نشان دهنده موفقیت نظام آموزشی در زمینه هدفیابی و توجه به رفع

دانش آموز دارای خودکارآمدی سطح پایین ممکن است حتی برای یک امتحان خودش را آماده نکند؛ زیرا فکر می کند که هر اندازه زحمت بکشد، فایده ای نخواهد داشت (۴).

نتیجه مطالعه عباسیان فرد و همکاران نشان داد که بین خودکارآمدی و انگیزه پیشرفت دانش آموزان رابطه معنی داری وجود دارد و خودکارآمدی می تواند ۲۴/۷ درصد از واریانس متغیر انگیزه پیشرفت دانش آموزان دختر را تبیین کند (۵).

در مدارس گرچه برنامه های درسی را از قبل وزارت آموزش و پرورش در جهت پیشرفت دانش آموزان تنظیم می کند و خط مشی های آموزشی را به طور هفتگی و روزمره معلمان پی می ریزند، سهم خودکارآمدی و انگیزه پیشرفت دانش آموز در پیشرفت تحصیلی او چشمگیر است. چه بسا دیده شده است دانش آموزی که صرفا به خاطر داشتن انگیزه موفقیت بالا و قدرت مدیریت رفتاری کارآمدتر از دانش آموزی که توان یادگیری بیشتری داشته (اما انگیزه پیشرفت بالایی نداشته) نمرات بهتری اخذ کرده است (۹).

(Shalvikm & Shlvik) گزارش کرده اند که ادراک خوشتن (خودپنداره و خودکارآمدی) نسبت به موفقیت های قبلی، پیش بینی کننده قوی تر و مؤثرتری برای موفقیت های بعدی است (۱۰).

برای سال های متمادی تصور بر این بود که ضریب هوشی نماینده میزان موفقیت افراد است. اما در دهه اخیر محققان دریافته اند که تنها شاخص ارزیابی موفقیت یک فرد ضریب هوشی نیست. در گذشته روان شناسان بیشتر بر روی جنبه های شناختی همانند حافظه و حل مسأله تأکید می کردند. اما خیلی زود دریافته اند که جنبه های غیر شناختی مانند عوامل عاطفی و اجتماعی نیز دارای اهمیت زیادی هستند. هوش هیجانی عامل مؤثر و تعیین کننده در برآیندهای زندگی واقعی مانند موفقیت در مدرسه و تحصیل، موفقیت در شغل و روابط بین شخصی و به طور کلی در کنشوری سلامت است (۱۱). هوش هیجانی موضوعی است که سعی در تشریح و تفسیر جایگاه هیجان ها و احساسات در توانمندی های انسانی دارد. هوش هیجانی شامل ظرفیت فرد برای قبول واقعیات، انعطاف پذیری، توانایی حل مشکلات، توانایی مقابله با استرس و تکانه ها می باشد (۱۲).

نیازهای فردی است. نظام آموزشی را زمانی می توان کارآمد و موفق دانست که پیشرفت تحصیلی افراد آن در دوره های مختلف دارای بیشترین و بالاترین رقم باشد (۱). یافته های برخی پژوهش ها و مطالعات انجام شده، مبین نقش و اهمیت انگیزه پیشرفت در پیشرفت تحصیلی است (۲-۱).

انگیزه پیشرفت یکی از مهم ترین انگیزه های اکتسابی هر فرد است که برای نخستین بار توسط موری مطرح شد. انگیزش پیشرفت تحصیلی عبارت است از گرایش همه جانبه به ارزیابی عملکرد خود با توجه به عالی ترین معیارهای تلاش برای موفقیت در عملکرد و برخورداری از لذتی که با موفقیت در عملکرد همراه است (۳).

منظور از انگیزه ی پیشرفت یا انگیزش موفقیت، میل یا اشتیاق برای کسب موفقیت و شرکت در فعالیت هایی است که موفقیت در آن ها به کوشش و توانایی شخص وابسته است. انگیزش پیشرفت نقش اساسی و مهمی در یادگیری دارد و موتور حرکت فرد برای رفتارهایی است که به یادگیری بهتر و مؤثرتر منجر می شود (۴).

داشتن انگیزه ی پیشرفت بالا موجب می شود که فرد از حداکثر توان خود برای رسیدن به هدف استفاده کند و در ادامه به سطح بالایی از خودکارآمدی دست یابد (۵).

(Karen) و همکاران معتقد هستند انگیزه پیشرفت با نیاز به تسلط بر تکالیف دشوار، بهتر از دیگران عمل کردن و پیروی کردن از معیارهای بالای برتری ارتباط دارد. بنابراین داشتن انگیزه پیشرفت بالا موجب می شود فرد از حداکثر توان خود برای رسیدن به هدف استفاده کند و به دنبال آن به سطح بالایی از خودکارآمدی دست یابد. بدیهی است که بین خودکارآمدی و انگیزه پیشرفت نیز همین تعامل پویا وجود دارد زیرا خودکارآمدی ارتباط مستقیمی با کسب موفقیت دارد و تجارب موفقیت آمیز زمینه ساز انگیزه پیشرفت خواهد بود (۶).

خودکارآمدی به قضاوت فرد در مورد توانایی های خود برای انجام موفقیت آمیز یک تکلیف یا کار گفته می شود (۷). خودکارآمدی اطمینانی است که شخص، رفتار خاص را با موفقیت به اجرا می گذارد و انتظار نتایج به دست آمده را دارد (۸).

نتایج مطالعات مختلف نشان می‌دهد که بین هوش هیجانی با عملکرد تحصیلی افراد رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد (۱۴-۱۳).

نتایج این تحقیقات و سایر تحقیقات در زمینه هوش هیجانی و خودکارآمدی نشان می‌دهد که این عوامل می‌تواند به اندازه هوشبهر و گاهی اوقات بیشتر از آن موفقیت‌های آتی را پیش‌بینی کند. افزون بر این هوشبهر بالا به تنهایی نشان دهنده رفاه، شخصیت اجتماعی و شادمانی فرد نیست لذا این پژوهش با هدف اصلی بررسی رابطه خودکارآمدی و هوش هیجانی با انگیزه پیشرفت در دانشجویان و هدف فرعی مقایسه خودکارآمدی، هوش هیجانی و انگیزه پیشرفت در دانشجویان بر حسب جنس، رده سنی و رشته تحصیلی انجام شد.

روش‌ها

در این مطالعه توصیفی از نوع همبستگی ۳۶۰ نفر از دانشجویان دانشگاه پیام نور بیرجند که در سال تحصیلی ۹۱-۹۰ در رشته‌های مختلف (علوم انسانی، علوم تجربی و فنی و حرفه‌ای) مشغول به تحصیل بودند، از طریق نمونه‌گیری طبقه‌ای تصادفی انتخاب و مورد بررسی قرار گرفتند. برای تعیین حجم نمونه از جدول مورگان استفاده شد. و با توجه به جامعه ۱۰۰۰۰ نفری دانشجویان مورد تحقیق حجم نمونه می‌بایست ۳۷۰ نفر انتخاب گردد که تعداد ۴۲۰ برگ پرسش‌نامه بین دانشجویان توزیع گردید و تعداد ۳۶۰ پرسش‌نامه کامل به‌دست آمد.

ابزار جمع‌آوری داده‌ها پرسش‌نامه بود که در ۴ بخش تنظیم شده بود؛ بخش اول مشخصات دموگرافیک شامل جنس، سن، معدل و رشته تحصیلی و بخش‌های بعدی شامل پرسش‌نامه‌های هوش هیجانی شرینگ، خودکارآمدی عمومی شرر و انگیزه پیشرفت تحصیلی هرمنس بود.

پرسش‌نامه هوش هیجانی شرینگ (Shring's Emotional Intelligence questionnaire)

به منظور بررسی هوش هیجانی دانشجویان مورد مطالعه از بخش اول پرسش‌نامه هوش هیجانی شرینگ استفاده شد که شامل ۳۳ سؤال می‌باشد برای نمونه "من نیاز دارم که متفاوت از دیگران باشم"، "خسته و دل‌تنگ می‌شوم" و "با افراد هیجانی احساس راحتی نمی‌کنم". این پرسش‌نامه مؤلفه‌های

خودانگیزی (۷ سؤال)، خودآگاهی (۸ سؤال)، خود کنترلی (۷ سؤال)، همدلی (۶ سؤال) و مهارت اجتماعی (۵ سؤال) را می‌سنجد. هر آزمودنی ۶ نمره جداگانه دریافت می‌کند که ۵ نمره آن مربوط به مؤلفه‌های مختلف و یک نمره مربوط به نمره هوش هیجانی در کل می‌باشد که بر اساس مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت از هیچ وقت تا همیشه تدوین شده است که در تعدادی از سؤالات به گزینه "هیچ وقت" نمره یک و گزینه "همیشه" نمره ۵ اختصاص می‌یابد و تعدادی دیگر از سؤالات به صورت عکس نمره‌گذاری می‌شود. حداقل نمره ۳۳ و حداکثر ۱۶۵ خواهد بود. چند نمونه از سؤالات:

(-) وقتی با کسی که عصبانی است مواجه می‌شوم دست و پای خود را گم می‌کنم.

- من نیاز دارم که متفاوت از دیگران باشم.

- بعضی افراد باعث می‌شوند در من احساسات بدی نسبت به خودم ایجاد شود.

- از شیوه لباس پوشیدن و رفتار خودم خجالت زده هستم.

- حتی زمانی که تمام تلاش خود را به کار می‌گیرم باز هم به خاطر کارهایی که انجام نشده است خود را مقصر می‌دانم.

پرسش‌نامه خودکارآمدی عمومی (General Self-Efficacy questionnaire)

این پرسش‌نامه توسط شرر (Sherer) و همکاران ساخته شده است و عقاید فرد مربوط به توانایی‌اش برای غلبه بر موقعیت‌های مختلف را اندازه‌گیری می‌کند به عنوان نمونه "وقتی که اهداف مهم برای خود تعیین می‌کنم به آن دست می‌یابم"، "قبل از تمام کردن کارهایم آن‌ها را رها می‌کنم" و "از روبرو شدن با مشکلات اجتناب می‌کنم".

این پرسش‌نامه دارای ۱۷ ماده است که پاسخگو بر اساس مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای (از کاملاً مخالف تا کاملاً موافق) پاسخ می‌دهد.

نمرات بالا نشان‌دهنده احساس خودکارآمدی بالاتر در فرد است. حداقل نمره در این مقیاس ۱۷ و حداکثر ۸۵ خواهد بود. چند نمونه از سؤالات:

(-) وقتی مشکل غیرمترقبه‌ای برایم رخ می‌دهد به خوبی از پس آن بر نمی‌آیم.

- از یادگیری مطالب جدید هنگامی که به نظرم مشکل می‌آید، اجتناب می‌کنم.
- شکست باعث تلاش بیشتر می‌شود.
- به توانایی خود برای انجام کارها اعتماد ندارم.
- به خود متکی هستم.

پرسش‌نامه انگیزه پیشرفت تحصیلی هرمنس (Herman's Academic Achievement)

(Motivation questionnaire):

این پرسش‌نامه در سال ۱۹۷۰ توسط هرمنس (Hermans) با ۲۹ پرسش ساخته شد. سؤالات پرسش‌نامه به صورت جملات ناتمام بیان شده و به دنبال هر جمله، چهار گزینه داده شده است به عنوان مثال "در مدرسه فکر می‌کنند که من فردی ..."، "افراد دیگر فکر می‌کنند که من ..."، "اگر خود را از خیلی قبل برای انجام یک تکلیف آماده کنیم این کار ...". شیوه نمره‌گذاری برخی از سؤالات به این صورت است که به گزینه الف، یک نمره و گزینه د، ۴ نمره تعلق می‌گیرد و در بعضی سؤالات نمره‌گذاری به صورت معکوس انجام می‌شود. در صورتی که نمره کل فرد بالا باشد، نشانگر انگیزه پیشرفت بالا در فرد است. حداقل نمره در این پرسش‌نامه ۲۹ و حداکثر ۱۱۶ خواهد بود. چند نمونه از سؤالات:

به طور کلی

الف) خیلی زیاد آینده‌نگر هستم. (ب) زیاد آینده‌نگر هستم. (ج) آینده‌نگر نیستم. (د) اصلاً آینده‌نگر نیستم
- در مدرسه به نظر من دانش‌آموزانی که خیلی زیاد مطالعه می‌کنند.
الف) افراد خیلی خوبی هستند. (ب) افراد خوبی هستند. (ج) افراد خوبی نیستند. (د) افراد خوبی نیستند.
- در مدرسه کسانی را که به موفقیت‌های بسیار بالایی نائل شده‌اند.

الف) خیلی زیاد تحسین می‌کنم. (ب) زیاد تحسین می‌کنم. (ج) تحسین نمی‌کنم. (د) اصلاً تحسین نمی‌کنم.
- برای استفاده از لذت‌ها و تفریحات اضافی زندگی

الف) اصلاً وقت ندارم. (ب) اغلب وقت ندارم. (ج) معمولاً به قدر کافی وقت دارم. (د) همیشه وقت دارم

- من معمولاً فردی

الف) خیلی مشغول هستم. (ب) مشغول هستم. (ج) مشغول نیستم. (د) اصلاً مشغول نیستم.

برای تعیین پایایی پرسش‌نامه‌های هوش هیجانی، خودکارآمدی و انگیزه پیشرفت در این مطالعه، ابتدا این پرسش‌نامه‌ها به صورت مقدماتی بر روی ۳۰ نفر از دانشجویان اجرا شد و پایایی آن با استفاده از آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۸۳، ۰/۷۸ و ۰/۷۰ به دست آمد.

داده‌ها در نرم‌افزار آماری SPSS 15 وارد و با استفاده از آزمون‌های آماری T مستقل، آنالیز واریانس یکطرفه، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندمتغیره و در سطح معنی‌داری ۰/۰۵ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها

از ۳۶۰ نفر دانشجوی مورد مطالعه، پرسش‌نامه ۳۴۱ نفر به صورت کامل تکمیل گردیده بود که از این تعداد ۱۷۴ نفر ۵۱٪ مذکر و ۲۶۲ نفر ۷۶٪ مجرد بودند. میانگین سن دانشجویان مورد مطالعه 21.78 ± 2.92 سال بود و حداقل ۱۸ سال و حداکثر ۳۷ سال داشتند.

معدل آخرین ترم تحصیلی 14.57 ± 1.69 ، حداقل ۹ و حداکثر ۲۰ بود. مشخصات دانشجویان در جدول ۱ گزارش گردیده است.

میانگین نمره انگیزه پیشرفت تحصیلی در دانشجویان مؤنث نسبت به مذکر ($p=0.05$) و میانگین نمره خودکارآمدی در دانشجویان مذکر نسبت به مؤنث ($p=0.02$) بیشتر بود ولی از نظر هوش هیجانی در دو گروه تفاوتی مشاهده نشد. در هیچ‌کدام از متغیرهای مذکور در رده‌های مختلف سنی و نیز رشته‌های مختلف تحصیلی تفاوتی به دست نیامد (جدول ۱). در خصوص رابطه بین خودکارآمدی و هوش هیجانی با انگیزه پیشرفت تحصیلی نتایج آزمون همبستگی پیرسون رابطه مثبت و معنی‌داری بین خودکارآمدی و نیز مؤلفه‌های

خودآگاهی و مهارت اجتماعی با انگیزه پیشرفت تحصیلی نشان داد (جدول ۲).

به منظور تعیین این که متغیرهای مذکور به چه میزانی انگیزه پیشرفت تحصیلی را می توانند تبیین کنند از آزمون رگرسیون چندمتغیره گام به گام استفاده شد که متغیر انگیزه پیشرفت به عنوان متغیر ملاک و خودکارآمدی و مؤلفه های هوش هیجانی به عنوان متغیرهای پیش بین وارد معادله شدند. نتیجه آزمون مذکور نشان داد که در گام اول متغیر

خودکارآمدی وارد معادله گردید که متغیر مذکور به تنهایی می تواند ۶٪ انگیزه پیشرفت را تبیین کند و در گام دوم از بین مؤلفه های هوش هیجانی، مؤلفه خودکنترلی وارد معادله شد که مؤلفه مذکور می تواند توانایی پیش بینی انگیزه پیشرفت را تا ۲٪ افزایش دهد. به عبارتی دو متغیر مذکور می تواند ۸٪ از تغییرات انگیزه پیشرفت را تبیین نمایند و سایر مؤلفه ها از معادله خارج گردیدند (جدول ۳).

جدول ۱. مقایسه میانگین نمره انگیزه پیشرفت تحصیلی، خودکارآمدی و هوش هیجانی در دانشجویان

مورد مطالعه بر حسب مشخصات دموگرافیک

متغیر	تعداد (درصد)	انگیزه پیشرفت	خودکارآمدی	هوش هیجانی
جنس:				
مذکر	۱۷۴ (۵۱)	$76/18 \pm 5/77^*$	$62/40 \pm 7/91^*$	$111/4 \pm 15/44$
مونث	۱۶۷ (۴۹)	$77/38 \pm 5/34$	$60/29 \pm 8/93$	$109/74 \pm 15/33$
رده سنی:				
۲۰ سال ≤	۱۲۲ (۳۵/۸)	$76/16 \pm 5/60$	$60/69 \pm 8/81$	$109/51 \pm 15/66$
۲۱-۲۴ سال	۱۷۸ (۵۲/۲)	$76/94 \pm 5/83$	$61/91 \pm 8/07$	$110/44 \pm 15/39$
۲۴ سال >	۴۱ (۱۲)	$77/83 \pm 4/19$	$61/05 \pm 9/26$	$114/44 \pm 14/72$
رشته تحصیلی:				
علوم انسانی	۱۱۹ (۳۴/۹)	$77/03 \pm 5/24$	$61/36 \pm 8/66$	$110/33 \pm 15/48$
علوم تجربی	۱۰۶ (۳۱/۱)	$76/16 \pm 6/02$	$61/70 \pm 8/04$	$110/23 \pm 15/56$
فنی و حرفه ای	۱۱۶ (۳۴)	$77/05 \pm 5/53$	$61/08 \pm 8/73$	$111/19 \pm 15/39$

* $p < 0/05$

نتایج به صورت (انحراف استاندارد میانگین) گزارش گردیده است

جدول ۲. رابطه بین هوش هیجانی و خودکارآمدی با انگیزه پیشرفت تحصیلی در دانشجویان

خودکارآمدی	خودانگیزی	خودآگاهی	خودکنترلی	همدلی	مهارت اجتماعی	هوش هیجانی
انگیزه	$r = 0/24$	$r = 0/12$	$r = -0/03$	$r = 0/03$	$r = 0/13$	$r = 0/09$
پیشرفت	$p = 0/001$	$p = 0/11$	$p = 0/02$	$p = 0/54$	$p = 0/02$	$p = 0/12$

جدول ۳. ضرایب رگرسیون برای تعیین سهم خودکارآمدی و مؤلفه های هوش هیجانی برای تبیین انگیزه پیشرفت

در دانشجویان مورد مطالعه

متغیر	ضریب غیر استاندارد		مقدار T	سطح معنی داری	ضریب همبستگی	ضریب تعیین
	مقدار B	اشتباه استاندارد				
خودکارآمدی	۰/۲۱	۰/۰۴	۵/۴۵	$p < 0/001$	۰/۲۴	۰/۰۶
خودکنترلی	-۰/۲۱	۰/۰۷	-۲/۹۳	$p = 0/004$	۰/۲۹	۰/۰۸

بحث

در بررسی رابطه خودکارآمدی و هوش هیجانی با انگیزه پیشرفت دانشجویان، نتیجه آزمون همبستگی پیرسون نشان داد که رابطه مثبت و معنی‌داری بین خودکارآمدی و نیز مؤلفه‌های خودآگاهی و مهارت اجتماعی با انگیزه پیشرفت تحصیلی وجود دارد ($p < 0/05$) این به آن معنا است که با افزایش این متغیرها انگیزه پیشرفت در دانشجویان نیز افزایش می‌یابد. مؤلفه‌های خودکارآمدی و خودکنترلی با هم می‌تواند ۸٪ انگیزه پیشرفت را تبیین کند و سایر مؤلفه‌ها از معادله خارج گردیدند.

نتایج مطالعات مختلف نشان می‌دهد بین مؤلفه‌های هوش هیجانی و انگیزه پیشرفت رابطه معنی‌داری وجود دارد (۱۶-۱۴). در مطالعه‌ای که توسط Martins و همکاران در سال ۲۰۱۰ صورت پذیرفت یافته‌ها بیانگر این بودند که زندگی روزمره بخشی از آگاهی مردم به‌طور مؤثر با احساسات (احساس خوب بودن) مرتبط هست (۱۷).

همچنین در متاآنالیزی که توسط Schutte و همکاران در سال ۲۰۰۷ انجام گرفت نشان می‌دهد که هوش هیجانی مرتبط با احساس سلامتی و خوب بودن است. و در مجموع متاآنالیز تجمعی بیانگر این نتیجه است که ارزش EI (هوش هیجانی) به‌عنوان یک نشانگر (پیش‌بینی کننده) سلامت قابل قبول می‌باشد (۱۸).

در حالی که در مطالعه حاضر تنها بین مؤلفه خودکنترلی با انگیزه پیشرفت در دانشجویان رابطه معنی‌داری به دست آمد ولی رابطه بین سایر مؤلفه‌های هوش هیجانی با انگیزه پیشرفت مورد تأیید قرار نگرفت. در متاآنالیزی که از ۴۸ مطالعه توسط Mills در سال ۲۰۰۹ انجام گرفت یک ارتباط نسبتاً قوی بین هوش هیجانی و رهبری مؤثر مشاهده شد که این مطالعه بیانگر انتخاب برنامه‌های آماده سازی رهبری آموزش و ادغام هوش هیجانی در برنامه‌های آمادگی رهبری آموزش بود (۱۹).

این احتمال وجود دارد که نوجوانانی که دارای هوش هیجانی بالایی هستند، توانایی بیشتری جهت درک خواسته‌های دیگران دارند و به خوبی می‌توانند فشار همسالان را دریابند. همچنین در برقراری روابط مؤثر و عمیق و صادقانه با دیگران توفیق بیشتری می‌یابند و در نهایت به احساس خودکارآمدی و افزایش انگیزه تحصیلی نیز می‌انجامد. به نظر می‌رسد نوجوانانی که از خودکارآمدی بالایی برخوردار هستند، از رفتارهای اجتماعی مثبت نیز برخوردار هستند در نتیجه احتمال موفقیت تحصیلی آن‌ها بیشتر است. در مطالعه‌ای که توسط schlaerth و همکاران در سال ۲۰۱۳ انجام گرفته، یافته‌های یک مطالعه متاآنالیز نشان‌دهنده ارتباط بین هوش هیجانی (EI) و مدیریت تعارض سازنده و نقش معتدل موقعیت رهبری مورد تأیید قرار گرفت، همچنین در متاآنالیزی که از ۲۰ مطالعه استخراج گردید نتایج مبین آن بود که استفاده از کاربرد هوش هیجانی در توسعه رهبری تسهیل کردن حل مسئله است و برای توسعه فرهنگ سازمانی بسیار کاربرد دارد (۲۰).

نتایج مطالعات عباسیان فرد و همکاران (۵) و علایی خرایم و همکاران (۴) نشان داد که بین خودکارآمدی و انگیزه پیشرفت تحصیلی رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد ($p < 0/05$) که همسو با نتایج حاصل از مطالعه حاضر می‌باشد. (Pintrich & DeGroot) نشان دادند که بین خودکارآمدی با پیامدهای تحصیلی مانند نمره امتحانی همبستگی وجود دارد (۲۱).

(Bandura) بیان می‌کند که باورهای خودکارآمدی، احساس فکر، رفتار و انگیزه فراگیران را تحت تأثیر قرار می‌دهد (۲۲). بدین معنی که دانش‌آموزانی که از سطح خودکارآمدی بالایی برخوردار هستند نسبت به نتایج کار خود دیدگاه مثبتی دارند و در نتیجه سطح خودکارآمدی بالا باعث انگیزه پیشرفت و برانگیختگی درونی در فرد می‌شود (۴). با توجه به ارتباط خودکارآمدی و انگیزه پیشرفت می‌توان با افزایش خودکارآمدی از طریق اعمال روش‌های مناسب و غنی کردن محیط پرورشی، انگیزه پیشرفت را ارتقاء داد (۵).

داشته باشند و پسران دارای اهدافی هستند که باید هرچه سریع‌تر به آن دست پیدا کنند، رسیدن به اهداف زودبازده منوط بر داشتن توانمندی در زمینه‌های مختلف است در واقع فرد باید خود را خودکارآمد تعریف نماید تا بتواند بر اهداف کوتاه مدت دسترسی یابد.

از محدودیت‌های این پژوهش تعداد بالای سؤالات بود که احتمالاً باعث عدم دقت افراد در تکمیل پرسش‌نامه‌ها می‌شد و از طرفی در این مطالعه از ابزار خودگزارشی استفاده شده که می‌تواند نتایج را تحت‌تأثیر قرار دهد.

پیشنهاد می‌شود در مطالعات بعدی از ابزارهای دیگری برای سنجش متغیرهای خودکارآمدی، هوش هیجانی و انگیزه پیشرفت استفاده شود. همچنین می‌توان این مطالعه را در جامعه دیگری از جمله دانش‌آموزان و دانشجویان سایر دانشگاه‌ها انجام داد.

نتایج مطالعه حاضر نشان داد بین خودکارآمدی و انگیزه پیشرفت رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد ولی رابطه معنی‌داری بین هوش هیجانی و انگیزه پیشرفت به دست نیامد.

این مطالعه حاصل پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته روان‌شناسی تربیتی می‌باشد.

متولیان امر باید در زمینه کمک به دانش‌آموزان علاوه بر راهبردهای شناخت و فراشناخت، راهبردهای انگیزشی را مدنظر قرار دهند.

یافته‌های حاصل از پژوهش حاضر نشان داد که میانگین نمره انگیزه پیشرفت تحصیلی در دانشجویان مؤنث نسبت به مذکر ($p=0/05$) و میانگین نمره خودکارآمدی در دانشجویان مذکر نسبت به مؤنث ($p=0/02$) بیشتر بود ولی از نظر هوش هیجانی در دو گروه تفاوتی مشاهده نشد. در هیچ‌کدام از متغیرهای مذکور در رده‌های مختلف سنی و نیز رشته‌های مختلف تحصیلی تفاوتی به دست نیامد ($p>0/05$).

نتایج پژوهش تمنایی فر و همکاران (۲۳) نشان داد بین دانشجویان دختر و پسر در میزان انگیزش تفاوت معنی‌داری وجود دارد به این صورت که انگیزه پیشرفت دختران بیشتر از پسران است که با نتایج مطالعه حاضر همخوانی دارد. همچنین نتایج این مطالعه نشان داد که بین انگیزش پیشرفت و سن رابطه معنی‌داری وجود دارد که با نتایج مطالعه حاضر همخوانی ندارد.

نتیجه‌گیری

آنچه بیشتر از هرچیز رفتار و انگیزه‌های پیشرفت در زنان را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد، نیاز شدید برای پیوستگی است. دختران کمتر تشویق به استقلال و بیشتر حمایت می‌شوند و کمتر تحت فشار قرار می‌گیرند تا هویتی جدا از مادر خود

References

1. Porshafei HS. Survey correlation self-esteem with student advance academic in Qazvin [dissertation]. Tehran: Tarbiyat Moallem University; 1990 [In Persian].
2. Reis Said RH. The survey correlation self-esteem academic, advance motive and student advance academic column 5 primary city port lunges at year 2006-2007 [MS dissertation]. Tehran: Allame Tabatabaei University; 2008. [In Persian].
3. Westland E, Arche T. Exploring cross-cultural difference in self concept. Cross Cult Res 2001; 35(3):280-302.
4. Alaei Kharaem R, Narimani M, Alaei kharaem S. A comparison of self-efficacy beliefs and achievement motivation in students with and without learning disability. Journal of Learning Disabilities 2012; 1(3):85-104. [In Persian].
5. Abbasianfard M, Bahrami H, Ahghar Gh. Relationship between self-efficacy with achievement motivation in pre-university girl students. Journal of Applied Psychology 2010; 4(13): 95-109. [In Persian].

6. Karen L, Rutler B, Smitt H. The effects of gender of grade level on the motivational need of achievement. *Journal of Family and Consumer Sciences Education* 2005; 23(2): 19-26.
7. Schunk DH. Metacognition, self-regulation, and self-regulated learning: Research recommendations. *Educational Psychology Review* 2008; 20(4): 463-7.
8. Bandura A, Schunk DH. Cultivating competence, self-efficacy and intrinsic interest through proximal self motivation. *J Pers & Physiology* 2004; 41(3): 586- 98.
9. Bandura A. Social cognitive theory; an agnatic perspective. *Annual Review of Psychology* 2001; 52:1-26.
10. Shalvikm EM, Shlvik S. Self-concept and self- efficacy in mathematics: relation with mathematics motivation and achievement. Published by association for computing machinery; 2009.
11. Ciarrochi J, Dean F, Anderson S. Emotional intelligence moderats the relationship between stress and mental health. *Personality and Individual Differences* 2002; 32:197-209.
12. 12- Sobhi-Gharamaleki N. The prediction of achievement motivation from students' emotional intelligence. *Journal of School Psychology* 2012; 1(3):49-62. [In Persian].
13. 13- Liff S. Social and emotional intelligence: Applications for developmental. *Journal of Developmental Education* 2003; 26:28-35.
14. 14- Parker JD. Academic achievement in high school: Does emotional intelligence matter? *Personality and Individual Differences* 2004;37: 1321-30.
15. 15- Gumora G, Arsenio F. Emotionality, emotion regulation and school performance in middle school children. *Journal of School Psychology*. 2002; 40(5): 395-413.
16. 16- Brackett MA, Mayer JD, Warner RM. Emotional intelligence and its relation to everyday behavior. *Personality and Individual Differences*. 2003; 36:1387-1402.
17. Martins A, Ramalho N, Mortin E. A comprehensive meta-analysis of the relationship between Emotional Intelligence and health, *Personality and Individual Differences* 2010;49: 554-64.
18. Schutte NS, Malouff JM, Thorsteinsson EB, Bhullar N, Rooke SE. A meta-analytic investigation of the relationship between emotional intelligence and health. *Personality and Individual Differences* . 2007; 42 (6): 921-33.
19. Mills LB. A Meta-Analysis of the relationship between emotional intelligence and effective leasership. *Journal of Curriculum and Instruction (JOCI)*. 2009; 3(2): 22-38.
20. Schlaerth A, Ensari N , Christian J. A meta-analytical review of the relationship between emotional intelligence and leaders' constructive conflict management. *Group Processes & Intergroup Relations* 2013;16(1) 126-36.
21. Pintrich P, DeGroot E. Motivational and self-regulated learning components of classroom academic performance. *Journal of Educational Psychology* 1990; 82: 33-40.
22. Bandura A, Adams NE. Analysis of self-efficacy theory in behavior change, cognitive theory. *Ther & Res* 2000; 23(1):287- 310.
23. Tamannaeifar MR, Gandomi Z. Correlation between achievement motivation and academic achievement in university students. *Iranian Quarterly of Education Strategies* 2011; 4(1): 15-9.

Abs the Relation between Self-efficiency and Emotional Intelligence with Achievement Motivation among University Students

Mohamad Reza Miri ¹, Gholam Reza Dorri ²

Original Article

Abstract

Background: According to the importance and the role of efficient and powerful workforce in the country and the important aim of universities for developing student's talents and this fact that, in achievement motivating ,inner factors including emotional intelligence and self-efficiency have a significant role, the present paper aims to study the relation between self-efficiency and emotional intelligence with achievement motivation among Payam-e-Noor University students

Methods: In this descriptive study with respect to coherency, 341 students from Birjand Payam-e-Noor University, were recruited using stratified random sampling. Research instruments were three questionnaires: Shring's Emotional Intelligence questionnaire, Sherer's General Self-efficiency Scale questionnaire, and Herman's Academic Achievement Motivation questionnaire. The data were analyzed by SPSS software (Ver15) and statistical Independent-T, one-way analysis of variance, Pearson's Coherence Coefficient and multi-variable regression at significant level of $\alpha \leq 0.05$.

Findings: Among the students, 174 were male (%51) and 262 were female (%76.7). Pearson's Coherence Coefficient showed a positive and significant relationship between self-efficiency and also self-awareness and social skill components with academic achievement motivation. The average score of academic achievement motivation among female students was more than male and the average score of self-efficiency among male students was more than female students. In the case of emotional intelligence, there is no difference between two groups. Furthermore, in all of these variables, there was not significant difference in different age groups and different fields of study.

Conclusion: according to the study result which has indicated significant and positive relationship between self-efficiency and social skill with academic achievement motivation, we suggest that by increasing self-efficiency and emotional intelligence using suitable methods and enriching the training environment, we can improve academic achievement motivation among university students.

Key Words: Self-efficiency, Achievement Motivation, University Students

Citation: Dorri G R, Miri M R. Abs the Relation between Self-efficiency and Emotional Intelligence with Achievement Motivation among University Students. J Health Syst Res 2015; 11(2): 258-266

Received date: 24.02.2014

Accept date: 23.10.2014

1. Master of Educational Psychology, Islamic Azad University of Birjand, Birjand, Iran (Corresponding Author): Email: gholamrezadorri@yahoo.com
2. Assistant Professor, Department of Health, Birjand University of Medical Sciences, Birjand, Iran